

UCHWAŁA NR
RADY GMINY BOLESZKOWICE
z dnia 2026 r.

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnymi (t.j. Dz.U. z 2026r. poz. 662 z późn. zm) Rada Gminy Boleszkowice uchwala, co następuje:

§1.1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego znak: P-4131.224.2026.KD z dnia 22.07.2026 r., stwierdzające nieważność uchwały Nr XXII/183/2026 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 24 czerwca 2026 r. w sprawie uchwalenia planu ogólnego gminy Boleszkowice, w części danych przestrzennych obejmujących strefę planistyczną 45SO i upoważnia się Wójta Gminy Boleszkowice do jej wniesienia i popierania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym.

2. Postanawia się zatwierdzić czynność wniesienia przez Wójta Gminy Boleszkowice skargi do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego, o której mowa w ust. 1.

3. Skarga znak OŚGN.6721.19.2026 z dnia 10.08.2026r. stanowi Załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały, w tym dalsze popieranie skargi przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym powierza się Wójtowi.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Nie wnoszę uwag formalno-prawnych
r.pr.

Uzasadnienie do Uchwały Nr.....
Rady Gminy Boleszkowice
z dnia 2026 r.

Wojewoda Zachodniopomorski rozstrzygnięciem nadzorczym znak: P-4131.224.2026.KD z dnia 22 lipca 2026 r. stwierdził nieważność uchwały Nr XXII/183/2026 Rady Gminy Boleszkowice z dnia 24 czerwca 2026 r. w sprawie uchwalenia planu ogólnego gminy Boleszkowice, w części danych przestrzennych obejmujących strefę planistyczną 45SO.

Nie sposób podzielić stanowisko Wojewody, zgodnie z którym istnienie obszaru górniczego i wydanej koncesji obligowało Gminę do wyznaczenia na tym obszarze wyłącznie strefy górnictwa SG. W ocenie Rady Gminy przyjęcie strefy 45SO stanowiło świadomą decyzję planistyczną, uwzględniającą lokalne uwarunkowania środowiskowe, społeczne i infrastrukturalne, przy jednoczesnym zabezpieczeniu udokumentowanego złoża przed innymi sposobami zagospodarowania terenu.

Przepisy prawa nie wyłączają władztwa planistycznego gminy ani nie przesądzają, że jedynym dopuszczalnym sposobem w tym przypadku jest uwzględnienie obszaru górniczego w planie ogólnym i wyznaczenie strefy SG. Wyznaczenie strefy 45SO nie prowadzi do utraty możliwości przyszłego wykorzystania złoża, wręcz przeciwnie – strefa otwarta chroni złożę przed urbanizacją i trwałym wyłączeniem z możliwości przyszłego wykorzystania.

Wobec doręczenia w dniu 22 lipca 2026r. rozstrzygnięcia nadzorczego i upływu 30 dniowego terminu do wniesienia skargi i niezaplanowanej sesji Rady Gminy w tym czasie, powstała uzasadniona konieczność złożenia skargi przed podjęciem niniejszej uchwały. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym uchwała wydana na podstawie art. 98 ust. 3 Ustawy o samorządzie gminnym o wniesieniu skargi może zostać wydana już po dokonaniu czynności wniesienia skargi do sądu administracyjnego i stanowić tym samym zatwierdzenie czynności wcześniej dokonanej. W postanowieniu z dnia 31 stycznia 2012r. I OSK 106/12 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził co następuje: „Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 98 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym należy wskazać, że Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznający niniejszą skargę kasacyjną podziela zawarty w niej pogląd, iż przepis ten powinien być interpretowany w sposób najszerzej uwzględniający prawo organu samorządu terytorialnego do zbadania przez sąd administracyjny legalności rozstrzygnięć nadzorczych. Skarga na rozstrzygnięcie nadzorcze, wniesiona przed podjęciem uchwały lub wydaniem stosownego zarządzenia, nie może zostać więc odrzucona, jeżeli w późniejszym terminie taki akt zostanie uchwalony i przekazany do sądu administracyjnego. Pogląd ten został przyjęty zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego (uchwała SN z dnia 27 lutego 1992 r., sygn. akt III AZP 8/91, Lex 9538, postanowienie SN z

dnia 9 kwietnia 1992 r., sygn. akt III ARN 13/92, Lex nr 10908; postanowienie SN z dnia 5 października 1994 r., sygn. akt III ARN 53/94, OSNP/1994/12/186; postanowienie SN z dnia 21 września 1994 r., sygn. akt II ARN 43/94, OSNP/1994/12/185; postanowienie SN z dnia 7 lipca 1994 r., sygn. akt III ARN 42/94, OSNP/1994/9/138), jak i Naczelnego Sądu Administracyjnego (postanowienie NSA z dnia 30 listopada 2005 r., sygn. akt II OSK 290/05, OSP 2007/1/6, postanowienie NSA z dnia 6 września 2007 r., sygn. akt I OSK 1158/07, postanowienie NSA z dnia 4 stycznia 2011 r., sygn. akt II OSK 2450/10).”

Mając powyższe na uwadze, a także argumentację przedstawioną w skardze na rozstrzygnięcie nadzorcze, zasadnym było wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie a podjęcie przedmiotowej Uchwały w chwili obecnej jest uzasadnione.